

Jeg ved ikke, om der er andre Fag, der ere stillede paa samme Maade som Guldsmedene, men da man dog ikke skulde have en Lov, som faktisk paa nogle Punkter ikke kan overholdes, eller som tvinger visse Fag til at foretage Rejser til Udlandet for at udvælge de Ting, de kunne bruge, skal jeg henstille, at det i alt Fald gøres til Genstand for Overvejelse, om der ikke i Loven kunde komme en Plads for Undtagelser, eller det maaske kunde overlades Administrationen i visse Tilfælde at tilstaa Undtagelser fra den almindelige Regel.

Ministeren for Handel og Søfart

(Weimann): I Anledning af de faldne velvillige Udtalelser om det foreliggende Lovforslag skal jeg først i al Almindelighed bemærke, at Forslaget ligesom den nu bestaaende Lovgivning hviler paa den Opfattelse, at vi betragte de fremmede handelsrejsendes Stilling her i Landet som et autonomt Anliggende, der skal ordnes efter Hensynet til Forholdene her i Landet, og at det derfor er fremlagt uden forudgaaende Forhandlinger med nogen fremmed Magt.

Med Hensyn til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 3die Medlem for 11te Kreds (Lauridsen), kan jeg ganske slutte mig til de Bemærkninger, der faldt fra det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey), idet jeg tilføjer, at det dog vist vilde være i allerhøjeste Grad vanskeligt at tage Spørgsmaalet om Stationsbyerne op til Forhandling her. Det ærede 3die Medlem for 11te Kreds er jo vistnok i saa Henseende saa sagkyndig som ingen anden heroppe. Men Vanskeligheden ligger i, at vi paa dette specielle Lovforslag skulde tage de store Principper op, som ville blive afgørende, naar vi en Gang skulde have Næringsloven frem til Revision. Det er ugørligt, naar man har et Lejlighedsforslag, tilmeldt et Forslag, som vi virkelig trænge til, saa der at skyde et stort Princip ind. Bliver et stort Principspørgsmaal en Gang løst paa en vis Maade, ja, saa maa det føjes til paa alle de Omraader, hvor dette Princip finder Anvendelse; men paa de specielle Love kan det som Regel, saa vidt jeg kan se, ikke nytte at ville løse store, almindelige Stridsspørgsmaal.

Naar det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede) udtalte en vis Sympati for at træffe Bestemmelser, hvorved vi under givne Forhold kunde øve Retorsion, er jeg noget betænkelig ved den Tanke. Det er

altid lidt vanskeligt at stille sig i Position til Forsvar, før man er angreben, og en saadan udtrykkelig Bestemmelse i Loven, der dog altid vilde være et ret farligt Vaaben at anvende, tror jeg ikke, at det vilde være heldigt at gaa med til nu. Skulde der først komme Vanskeligheder, kunne vi ogsaa altid til den Tid træffe passende Foranstaltninger til at imødegaa dem.

Jeg vil tillade mig at bemærke til det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Tvede), at det netop er Mening, at disse Adgangsbeviser skulde ligge fuldt færdige, saa at de handelsrejsende skulde kunne komme hen og hente dem, og netop for at gøre det saa nemt som muligt for den handelsrejsende er det, at den efterfølgende Kontrol ikke er henlagt til Toldvæsenet. Toldboden har jo nemlig en kort Arbejdstid, der lukkes Kl. 4, om Vinteren, tror jeg, Kl. 3, og da de Ophold, de udenlandske handelsrejsende gøre, ere jævnlig ganske korte, og de i mange Byer kun have et enkelt Besøg at gøre, vilde det mange Gange forsinke dem en Dag, om de skulde paa Toldkammeret. Paa den anden Side turde der være nogen Fordel ved, at en handelsrejsende een Gang skal hen paa Politikammeret. Det er, om jeg saa maa sige, noget af en Advarsel. Det er det sidste af alt det gamle, der er tilbage. Det er egentlig den eneste Regel, som endnu paalægger nogen som helst Vanskelighed, men det er ogsaa kun een Gang, at han skal derhen. Ellers flyder det hele maaske lidt for langt ud. Det er dog godt, at de vide, at der er en Øvrighed, som ikke bærer Sværdet forgæves, i Særdeleshed da der til Tider er gjort ikke saa faa Forsøg paa at omgaa denne Lov.

I denne Forbindelse maatte jeg maaske bemærke til de Udtalelser, der faldt fra det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen), at jeg havde tænkt mig, det skulde ordnes saaledes, at Beviset blev trykt paa den paagældende handelsrejsendes Billede. Saa vilde der jo ikke være nogen Mulighed for Omgaaen, og saa vilde man altsaa heller ikke kunne befrygte, at de delte Maaneden. Det, synes jeg, er praktisk og moderne. Naar der foreslaas Adgang til Overførelse, er det, fordi det historisk har været saaledes, at Generaldirektoratet en Gang har overført de gamle Beviser, naar Firmaets rejsende var bleven syg, eller det havde skiftet rejsende, og her, hvor der er Tale om det ikke helt ubetydelige Beløb 100 Kr. for en Maaned,